

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010345
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813010345.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom 17. marca 2015 prejednal odvolanie prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/136/2013 z 31.10.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/136/2013 z 31.10.2014 bola obžalovaná R. S. postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora v Námestove, sp.zn. Pv 319/13 zo 7.11.2013, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že:

dňa 17.7.2012 s účinnosťou od 1.7.2012 v Oravskej Lesnej, okres Námestovo, vypracovala ako vedúca personálneho a mzdového oddelenia pracovnú zmluvu medzi zamestnávateľom CRT - ELECTRONIC, spol. s r. o. Or. Lesná, so sídlom Oravská Lesná č. 1080, IČO: 31634303 a zamestnancom R. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. nad G. XXX, v ktorej bez súhlasu zamestnávateľa zmenila v Článku II. Povinné zmluvné náležitosti bod 4. Mzdové podmienky základnú mzdu zo schválenej 1200,- Eur/mesiac na 1500,- Eur/mesiac a pohyblivú zložku mzdy, ktorá môže byť do výšky 20 % zo základnej mzdy, t.j. z 240,- Eur/mesiac na 300,- Eur/mesiac, mzdu následne vypracovala, elektronicky zaslala do účtárne a nechala si ju vyplácať, čím neoprávnene navýšila náklady spoločnosti v mesiaci júl 2012 o 190,11 Eur, v mesiaci august 2012 o 370,78 Eur, v mesiaci september 2012 o 453,12 Eur, v mesiaci október 2012 o 482,46 Eur, v mesiaci november 2012 o 480,87 Eur, v mesiaci december 2012 o 462,93 Eur, v mesiaci január 2013 o 489,09 Eur, v mesiaci február 2013 o 460,- Eur, v mesiaci marec 2013 o 861,70 Eur a v mesiaci apríl 2013 o 135,44 Eur, čím spoločnosti CRT-ELECTRONIC, spol. s.r.o. Or. Lesná, so sídlom Oravská Lesná č. 1080, IČO: 31634303, spôsobila škodu vo výške 4 386,50 Eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť CRT-ELECTRONIC, spol. s r.o. Oravská Lesná s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal riadne a včas odvolanie prokurátor s nasledovným odôvodnením:

„Nestotožňujem sa s dôvodmi, na základe ktorých súd obžalovanú oslobodil spod obžaloby, totiž že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, ktoré prezentoval v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Podľa môjho názoru je obžalovaná usvedčovaná zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, výpoveďami svedkov O. Y., Ing. O. S., Ing. O. P., O. W., Ing. M. G., ktorí svojimi výpoveďami v súhrne potvrdili tvrdenia v obžalobe a ich výpovede korešpondovali s listinnými dôkazmi.

Svedok O. Y. vyvrátil výpoveď obžalovanej, ktorá tvrdila, že bol informovaný o zvýšení jej mzdy, že svedka o zvýšení mzdy osobne informovala. Menovaný svedok sa na súde jednoznačne vyjadril, že o zvýšení mzdy nevedel, pričom bolo dohodnuté a platilo, že o každej zmluve ohľadom zmeny mzdy musel byť upovedomený ako konateľ a museli ju odsúhlasiť. Toto tvrdenie svedka potvrdili tak vypočutí svedkovia, ako aj obžalovaná. Svedok ďalej vypovedal, že o existencii spornej pracovnej zmluvy sa dozvedel od pána S., pričom obžalovaná mu opakovane uvádzala, že by chcela zvýšiť mzdu, ale so zvýšením jej mzdy nesúhlasil, a to vzhľadom k neuspokojivým výkonom v jej práci, ktoré mu boli sprostredkované vtedajším riaditeľom pánom G. ešte pred 17.7.2012. Do výpovede svedka O. Y. zapadala aj výpoveď svedka Ing. M. G., ktorý rovnako odmietol tvrdenie obžalovanej, že vydal súhlas k vypracovaniu pracovnej zmluvy ohľadom zvýšenia jej mzdy, rovnako poukázal na nespokojnosť s prácou obžalovanej, za ktorú už v období, ako malo dôjsť k zvýšeniu mzdy, spoločnosť hľadala náhradu po dohode s konateľom spoločnosti Miloslavom Czurrillom a bolo by teda nelogickým, aby došlo k zvýšeniu jej platu. Nebol teda dôvod neveriť výpovediam týchto svedkov, pričom ich pravdivosti nasvedčoval aj listinný dôkaz na č.l. 34 - upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny udelené obžalovanej a samotné skončenie pracovného pomeru. Súčasne dôležitým svedectvom bola časť výpovede svedka M. G., ktorý poprel, že by sa na spornej pracovnej zmluve mal nachádzať jeho podpis a zároveň uviedol, že k podpisu takejto zmluvy ani nemal oprávnenie. Svedkom tvrdené skutočnosti preukazuje aj obsah emailu na č.l. 38-39. Svedok Ing. M. G. aj po dopytí po vrátení veci odvolacím súdom sa vyjadril, že pracovnú zmluvu o zvýšení platu obžalovanej nemohol podpísať, ako sa už vyjadril aj na predchádzajúcom pojednávaní, nemal dôvod zmluvu podpisovať, resp. by mohol povedať, že má x dôvodov na to, aby navýšenie mzdy obžalovanej nepodpísal. V závere výsluchu dodal, že pokiaľ neexistuje písomný súhlas konateľa firmy, táto zmluva o navýšení platu je podvrh. Výpovede horeuvedených svedkov potvrdili svojimi výpoveďami aj svedkovia Ing. O. S., ktorý rovnako potvrdil nespokojnosť s pracovnými výkonmi obžalovanej, a Ing. O. P., ktorý zasa vypovedal ohľadom vnútornej organizácie a riadenia spoločnosti vrátane postupu a podpisu zmlúv, ktorými boli upravované mzdy zamestnancov. V súhrne týchto dôkazov, za daného dôkazného stavu bola teda obrana obžalovanej vyvrátená celým radom logicky do seba zapadajúcich svedeckých výpovedí a listinných dôkazov, ktoré zároveň tvoria ucelenú reťaz, že možno na ich základe jednoznačne ustáliť vinu obžalovanej.

Zároveň poukazujem aj na to, že súd odmietol návrh prokurátora na vykonanie znaleckého dokazovania, a to aj napriek tomu, že znalkyňa nevyklúčila možnosť, že sa dá overiť pravosť podpisu aj z kópie dokumentu. V prípade, ak by znalkyňa dospela k záveru, že podpis na zmluve bol skutočne sfaľšovaný a nejedná sa o podpis Ing. G., tak uvedené by predstavovalo dôkaz preukazujúci vinu obžalovanej, nakoľko je absolútne nepravdepodobné, že by existovala ešte ďalšia osoba, ktorá by v materiálny prospech obžalovanej sfaľšovala podpis Ing. G.. Súčasne mám za to, že predmetným znaleckým dokazovaním by mohlo byť skúmané aj to, či predmetný podpis Ing. G. na inkriminovanej zmluve sfaľšovala alebo nesfaľšovala obžalovaná. Súd však, ako som už uviedol, predmetný návrh na vykonanie znaleckého dokazovania odmietol, napriek tomu, že odvolací súd vo svojom uznesení, ktorým zrušil a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, uviedol, že je potrebné zistiť, či zmluvu vlastnoručne podpisoval Ing. M. G., resp. či je pravý, resp. falošný podpis Ing. G. na predmetnej pracovnej zmluve.

Preto navrhujem odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby v predmetnej veci sám rozhodol, a to tak, že uzná obžalovanú vinnou zo spáchania skutku tak, ako sa jej to kladie za vinu v obžalobe, a uloží jej primeraný trest." Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí modifikovala záverečný návrh tak, že navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná R. S. k písomným dôvodom dovolania prokurátora uviedla, že ho navrhuje ako nedôvodné zamietnuť. Poukázala na to, že žiadny zo svedkov, na ktorých sa prokurátor vo svojom odvolaní odvoláva, netvrdil, že by pracovnú zmluvu podpísala ona namiesto zamestnávateľa. Ak by aj znalec v znaleckom posudku uviedol, že podpis Ing. M. G. nie je pravý, nedokazuje to tú skutočnosť, že by tento podpis sfaľšovala ona. Aj z týchto dôvodov považuje dokazovanie znalcom na pravosť podpisu Ing. M. G. za nadbytočné. Obžalovaná v ďalšom podaní, označenom ako vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, uviedla nasledovné: „K 1.1.2013 sme mali naplánované v CRT Oravská Lesná prepúšťať zamestnancov. Pripravila som pre p. Czurrilla na podpis výpovede, v ktorých bolo okrem iného toto znenie: Pracovní

pomer menovaného zamestnanca sa v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) ZP z dôvodu zníženia stavu zamestnancov končí...atď. Pán Czurilla tieto výpovede podpísal 10.12.2012, ale s tým, že to znenie je zle napísané. Za toto kázal S., až mi dá porušenie pracovnej disciplíny. Keďže som naozaj dostala porušenie pracovnej disciplíny, ale nebol tam uvedený dôvod, dvakrát som písala mail, až sa mi vyjadria písomne, za čo som to porušenie dostala, keďže som si bola vedomá, že som znenie výpovedí nenapísala zle. Odpoveď som nedostala, a porušenie ostalo bez uvedenia dôvodu.

Moja pracovná pozícia bola vedúca mzdového a personálneho oddelenia. V CRT bol vždy vypracovaný mzdový a motivačný poriadok, na čo poukázal aj pán P. P. S. klamal, keď uviedol súdu, že som bola v 5. triede, kde je ustanovený plat dohodou. Tento mzdový poriadok sme vypracovávali všetci vedúci a vždy na začiatku roka bol všetkými podpísaný a schválený p. Czurillom. Ja som spadala do 4. triedy, kde bol najnižší plat 1 500,- Eur + 20 % prémie. 5. trieda bola vyššie a do tej som ja nikdy nespadala. Toto je dokázateľné, lebo mzdové poriadky sa za mňa archivovali a aj na starých mzdových listoch, ktoré sa nachádzajú v archíve, bolo vyznačené, ktorý zamestnanec mal akú triedu.

Ďalej sa dá dokázať, keď som nastúpila do CRT, na mzdovom a personálnom sme boli dve pracovníčky. Ja a p. N., ktorá neskôr išla na finančné oddelenie a miesto nej nastúpila moja dcéra. Od 1.7.2013, kedy mi bola navýšená mzda, preložili moju dcéru na finančné a miesto nej som náhradu nedostala, ale prebrala som celú agendu.

Ďalej chcem poukázať o vyjadrovaní sa p. G. s nespokojnosťou, aká som bola pracovníčka. Je zvláštne, že tak sa ma snažil dostať z CRT preč a hľadal náhrady miesto mňa a on bol vyhodnený z hodiny na hodinu pre také závažné dôvody, že radšej podpísal dohodu a odišiel. Pán S. dobre vie, ako aj ostatní vedúci, že jeden z dôvodov bol aj ten, že nás všetkých zavádzal a klamal.

V mesiaci 10/2012 nám pán Czurilla všetkým bez jedinej výnimky podpísal dodatky k pracovným zmluvám. Toto dokonca aj p. Czurilla potvrdil a aj p. P.. Ale hoci všetkým podpísal dodatky, po dohode s p. S. kázal niektorým zamestnancom dodatky stiahnuť a pracovať podľa doterajšej pracovnej zmluvy. Na vedúcich nechal rozhodnutie, nech sa každý rozhodne sám, či si skráti pracovnú dobu z 5 na 4 dni v týždni. Pán S., p. O., p. C. a ja sme ostali na 5 pracovných dní a p. P. a p. S. na 4. P. Czurilla zapiera, že nevedel o mojom navýšení v júli, ale v 10/2012 podpisoval dodatok k pracovnej zmluve aj mne.

Pán Czurilla ma dával veľmi do popredia, čo ostatným vadilo a vadilo to aj mne, lebo kvôli tomu nie všetci ma mali radi. Keď bol S. poverený zastupovaním, jeho snahou bolo dostať ma z CRT von. Potreboval ma očierňovať a zo seba urobiť nenahraditeľného. Takisto mám nejaké maily, ktorými by som to vedela dokázať. Takisto mám maily, kde si sťažujem Czurillovi, že mi S. chodí v mojej neprítomnosti do kancelárie, do ktorej mal zákaz, čo vlastne aj potvrdil ústne na súde. A nielen do kancelárie, ale aj do počítača. Bral mi mimo pracovnú zmluvu, čo aj P. potvrdil, že ju videl. Koľkokrát mi chýbali v kancelárii aj iné zmluvy, ktoré boli zobraté v mojej neprítomnosti. Czurilla to neriešil, keď som si sťažovala na únik osobných údajov.

Ďalej v minulosti boli prípady, že Czurilla rád trestal tých, ktorí odišli. Kázal nevyplatiť odstupné, alebo kázal po výstupe strhnúť peniaze z poslednej mzdy. A ani ja nechápem, prečo, keď so mnou prejednávali zmluvu ešte v decembri, prečo ma potrebovali naťahovať tak dlho? Prečo ma hneď nevyhodili? Keď si boli istí, že som vinná, mali dôvod mi vtedy dať porušenie pracovnej disciplíny. Prečo mi v januári či vo februári podpísali ešte 2-mesačné odstupné? Ja som si ho nedala, oni mi ho dali. Keď som pracovala, chcela som sa s nimi dohodnúť k spokojnosti oboch strán, prečo nechceli? Keď som Czurillovi napísala mail, že mu tie peniaze vrátim, prečo ich vtedy nechcel a neodpísal mi, a to som bola ešte zamestnaná. Bola som ešte v práci začiatkom marca, keď som Czurillu prosila mailom, až si nájde na mňa čas, keď bol v CRT, že chcem, až je svedkom, ako a čo odovzdávam svojej nástupkyňi. Nikto nemal záujem o moje odovzdávanie. Pracovala som pod obrovským tlakom a stresom. Pán Czurilla bol v CRT 7. a 8.3.2013. Mala som byť v práci do konca marca, ale pre zlý zdravotný stav som 9.3. išla na PN.

Celé vyšetrovanie od samého začiatku ešte na polícii prebiehalo vyslovene proti mne. Lebo veľa mailov som predložila aj na polícii aj na súde a nikto ich nebral do úvahy. Myslím si, že človek, ktorý chce niečo rozhodnúť alebo obhajovať, mal by byť v prvom rade nestranný. Pre zaujímavosť, pokračovanie sa odohrávalo na mojej dcére, ktorá v tom čase tehotná po mojom odchode nebola pustená do kancelárií, ale nechali ju sedieť pred kanceláriami bez práce. Nechali ju tri dni takto, nech rozmýšľa, či podpíše výstup. Na môjho gynekologického lekára poslali kontrolu, prečo som chorá. Je toho viac, ale toto by som mala zverejniť a riešiť na iných miestach."

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1 Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení preskúmvacej povinnosti krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami. Aj podľa názoru krajského súdu oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Treba stručne pripomenúť, že Okresný súd Námestovo rozsudkom, sp.zn. 6T/136/2013 z 22.4.2014 obžalovanú R. S. uznal za vinnú zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Za tento prečin bola odsúdená podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenému CRT-ELECTRONIC, s.r.o., Oravská Lesná č. 1080, IČO: 31634303, škodu vo výške 4 386,50 Eur.

Na základe odvolania podaného obžalovanou Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 1To/59/2013 z 26.8.2014 napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní dôsledne riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v spomínanom uznesení, sp.zn. 1To/59/2014 z 26.8.2014 v otázkach procesného aj hmotného práva.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov -

§ 2 ods. 12 a rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe, v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Závery okresného súdu, prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa oslobodenia obžalovanej spod obžaloby a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania odôvodňujú postup podľa § 285 písm. a) Tr. por.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom prvostupňového súdu podľa § 285 písm. a) Tr. por. krajský súd poznamenáva, že výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Preto zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci nemožno preto považovať len zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

V súvislosti s „nejednoznačnou“ dôkaznou situáciou, aká je aj v posudzovanom prípade, krajský súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Použitie zásady „in dubio pro reo“, ktorá vyplýva z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

K dôvodu oslobodenia podľa § 285 písm. a) Tr. por. krajský súd tiež poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len pochybnosť o tom, či sa stal.

S poukazom na uvedené zásady potom krajský súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a oslobodzujúci výrok v plnom súlade so zásadou „in dubio pro reo“.

So zreteľom na zameranie a obsah podaného odvolania krajský súd pokladá za potrebné dodať k argumentom prokurátora nasledovné:

Ak odvolateľ považuje skutkový stav zistený súdom za preukázaný, nemôže právne účinne napádať rozhodnutie súdu len pre iné hodnotenie dôkazov. Vina obžalovaného musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ

sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolateľ primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd nezistil, že hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa nebolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne. Nezistil, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa nie sú logicky odôvodnené. V dôsledku tohto zistenia nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že odvolateľ na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Krajský súd v súdenom prípade zdôrazňuje nasledovné skutočnosti.

Podstata súdnej trestnej činnosti obžalovanej podľa obžaloby prokurátora spočíva v tom, že v pracovnej zmluve zo 17.7.2012 bez súhlasu zamestnávateľa zmenila v čl. II. Povinné zmluvné náležitosti bod 4. Mzdové podmienky základnú mzdu zo schválenej 1200,- Eur/mesiac na 1500,- Eur/mesiac a pohyblivú zložku mzdy, ktorá mohla byť do výšky 20 % zo základnej mzdy, t.j. z 240,- Eur/mesiac na 300,- Eur/mesiac, mzdu následne vypracovala, elektronicky zaslala do účtarne a nechala si ju vyplácať, čím neoprávnene navýšila náklady spoločnosti CRT-ELECTRONIC, s.r.o., Oravská Lesná a spôsobila jej škodu 4 386,50 Eur. Z dokazovania vyplynulo, že obaja účastníci uvedeného zmluvného vzťahu sa vyjadrili k otázke navýšenia mzdy rozdielne. Obžalovaná tvrdila, že so zvýšením mzdy zamestnávateľ súhlasil. Zamestnávateľ tvrdil opak. Za takejto situácie podľa názoru krajského súdu, pokiaľ sa nedohodli, so sporom, ktorý medzi nimi vznikol, mali sa obrátiť na súd podaním žaloby podľa predpisov občianskeho práva. Nie je totiž úlohou trestného konania, aby sa v ňom viedlo dokazovanie na vyriešenie občianskoprávnej, resp. pracovnoprávnej zodpovednosti vyplývajúcej zo zmluvných vzťahov. Účelom trestného konania je postupovať tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva s slobody fyzických osôb a právnických osôb (§ 1 Trestného poriadku).

Aj keď zo znenia samotnej skutkovej vety obžaloby to nie je zrejmé, prokurátor v podstate obžalovanej kladie za vinu, že na predmetnej pracovnej zmluve zo 17.7.2012 mala sfaľovať podpis v tom čase úradujúceho konateľa Ing. Juraja Kumičáka, ktorý mal pracovnú zmluvu podpísať ako poverená osoba zastupovaním spoločnosti CRT. Treba zdôrazniť, že až podpísaním pracovnej zmluvy oboma účastníkmi zmluvného vzťahu zo zmluvy vznikajú práva a povinnosti a bez podpisu oboch zmluvných strán by nemohla nastať platnosť a účinnosť pracovnej zmluvy. Je nepochybné, že až podpisom účastník zmluvného vzťahu prejavuje, že súhlasí s obsahom zmluvy, pretože zmluva je dvojstranný právny úkon. Až za takéhoto skutkového stavu by sa v konaní obžalovanej mohlo vidieť podvodné konanie, samozrejme za predpokladu, že by bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že to bola práve obžalovaná, ktorá za zamestnávateľa predmetnú pracovnú zmluvu dňa 17.7.2012 podpísala. V takomto prípade (bezpečného preukázania, že obžalovaná bez súhlasu zamestnávateľa 17.7.2012 podpísala pracovnú zmluvu - pozn. odvolacieho súdu) by bola zachovaná totožnosť skutku a obžalovanú by bolo možné odsúdiť za súdený prečin podvodu. Podľa názoru krajského súdu práve otázka podpisu pracovnej zmluvy na strane zamestnávateľa je kľúčovou na vyriešenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovanej a posúdenie jej konania ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Neobstojí tak vyjadrenie svedka Ing. Juraja Kumičáka, ktorý na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol: „nech je podpis na spornej zmluve o zvýšení platu pani S. kohokoľvek, pokiaľ neexistuje písomný súhlas konateľa firmy na zvýšenie jej platu, táto zmluva o navýšení platu je podvrh“.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na právny názor, ktorý v prejednávacom prípade vyslovil vo svojom rozhodnutí, sp.zn. 1To/59/2014 z 26.8.2014, v ktorom okrem iného konštatoval, že v danej veci nie je bez pochybností preukázané, za akých okolností došlo k uzatvoreniu predmetnej pracovnej zmluvy, najmä však či zmluvu vlastnoručne podpísal Ing. Juraj Kumičák. Pochybnosti v tomto smere existujú aj naďalej.

Nemožno sa stotožniť s tvrdením prokurátora, že výpovede svedkov Miloslava Czurilla, Ing. O. S., Ing. O. P., O. W. a Ing. Juraja Kumičáka, v spojení s listinnými dôkazmi sú presvedčivé a preukazujú vinu obžalovanej.

Rovnako sa nemožno stotožniť s tým, že okresný súd pochybil, keď odmietol návrh prokurátora na vykonanie znaleckého dokazovania za účelom zistenia, či pracovnú zmluvu vlastnoručne podpísal Ing. Juraj Kumičák, resp. či je pravý alebo falošný podpis Ing. Kumičáka na predmetnej pracovnej zmluve, alebo či predmetný podpis Ing. Kumičáka na pracovnej zmluve sfaľšovala alebo nesfaľšovala obžalovaná. V prípade, ak by znalkyňa dospela k záveru, že podpis na zmluve bol skutočne sfaľšovaný a nejde o podpis Ing. Kumičáka, tak uvedené by predstavovalo dôkaz preukazujúci vinu obžalovanej, nakoľko je absolútne nepravdepodobné, že by existovala ešte ďalšia osoba, ktorá by v materiálny prospech obžalovanej sfaľšovala podpis Ing. Kumičáka.

Treba si uvedomiť, že súd v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. môže vykonať na hlavnom pojednávaní aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Iniciatíva súdu pri vykonávaní dôkazov má však svoje hranice a tie končia tam, kde začínajú hranice spravodlivého procesu (§ 2 ods. 7) a hranice rovnosti strán v konaní pred súdom a kontradiktórneho procesu (§ 2 ods. 14).

Z uvedeného vyplýva, že ak by krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a nariadil doplnenie dokazovania pribratím súdneho znalca z odboru písomoznalectvo, ktorý dôkaz však prokurátor navrhol až po tom, ako krajský súd zrušil prvý odsudzujúci rozsudok v tejto veci, porušil by nielen zásadu rovnosti strán v konaní pred súdom, ale aj zásadu spravodlivého procesu. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že v zmysle § 1 Tr. por. je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu na strane druhej, ktoré budú pred súdom predkladať a vykonávať dôkazy, ktoré obvineného usvedčujú alebo oslobodzujú, pričom ich posúdenie bude úlohou súdu ako nestranného rozhodovacieho orgánu. Platí teda, že súd má rozhodnúť spor medzi prokurátorom (štátom) a obvineným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie napomáhať jednej alebo druhej strane. Rovnako platí, že obžalovaný v trestnom konaní nedokazuje svoju nevinu, ale je to práve prokurátor, ktorý musí preukázať vinu obžalovaného.

Z uvedenej analýzy možno zhrnúť, že súd prvého stupňa nebol povinný zabezpečiť dôkaz - znalecký posudok z odboru písomoznalectvo. Podľa názoru krajského súdu, keďže ide o podstatný dôkaz, ktorý má obžalovanú usvedčovať zo spáchania súdeného trestného činu, je vecou prokurátora, aby takýto dôkaz zabezpečil sám a nie je dôvod, aby takýto dôkaz v neprospech obžalovanej zabezpečoval iniciatívne sám okresný súd. Navyiac treba pripomenúť, že prokurátorovi, ako nositeľovi dôkazného bremena v prebiehajúcom trestnom konaní, už v štádiu prípravného konania muselo byť zjavné, aký je dôkazný stav vo veci.

Neobstojí preto argument prokurátora uvedený v odvolaní, že je absolútne nepravdepodobné, že by existovala ešte ďalšia osoba, ktorá by v materiálny prospech obžalovanej sfaľšovala podpis Ing. Kumičáka. Odvolací súd je toho názoru, že znalecký posudok z odboru písomoznalectvo, by mohol vniesť „svetlo“ do prejednávaneho prípadu, pretože týmto dôkazom sa mohla overiť vierohodnosť výpovede obžalovanej či samotného svedka Ing. Juraja Kumičáka, ktorý sa so stopercentnou istotou nevedel vyjadriť k tomu, či predmetnú pracovnú zmluvu týkajúcu sa samotnej obžalovanej podpísal on (na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde 20.3.2014 na výzvu samosudkyne svedok predstúpil a nahliadol na č.l. 30-31, na ktorom sa nachádza kópia spornej pracovnej zmluvy zo 17.7.2012 - pozn. odvolacieho súdu a na otázku, či opoznáva podpis na pracovnej zmluve, svedok uviedol: „na 99 percent to nie je môj podpis. Mne táto zmluva bola prvýkrát daná k nahliadnutiu na polícii. Predtým som ju

nevidel."). Svedok sa dokonca sa nevedel so stopercentnou istotou vyjadriť ani k svojmu podpisu na pracovnej zmluve týkajúcej sa dcéry obžalovanej, O. S., ktorá mala byť uzavretá v rovnaký deň ako pracovná zmluva s jej matkou (na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde 31.10.2014 svedkovi bola daná k nahliadnutiu pracovná zmluva dcéry obžalovanej nachádzajúca sa na č.l. 144-145, ku ktorej svedok uviedol, že je možné, že ten podpis na tej zmluve je jeho).

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že je povinnosťou prokurátora vinu obžalovanému preukázať. Je výlučne vecou obžalovaného, pre aký spôsob obhajoby sa rozhodne. Obžalovaná na svoju obhajobu od začiatku trestného konania tvrdila, že predmetnú pracovnú zmluvu ohľadom navýšenie svojej mzdy vypracovala so súhlasom svedka Ing. Juraja Kumičáka, ktorý v uvedenej dobe zastával pozíciu riaditeľa spoločnosti, vypracovanú zmluvu svedkovi predložila na podpis, pri podpise zmluvy síce nebola, ale podpísanú zmluvu si našla na stole a o navýšení platu vedel aj majiteľ a konateľ firmy svedok Miloslav Czurilla, ktorému to osobne oznámila. Zároveň uviedla, že originálom dotknutej pracovnej zmluvy nedisponuje, mala by sa nachádzať v jej osobnej zložke. Tiež uviedla, že do jej kancelárie mali prístup aj iné osoby. Za jej neprítomnosti tam chodil napr. svedok Ing. S.. Krajský súd, rovnako ako okresný súd, dospel k záveru, že obranu obžalovanej v tomto smere sa nepodarilo bezpečne vyvrátiť. Krajský súd poukazuje aj na mailovú komunikáciu obžalovanej so svedkom Miloslavom Czurillom, z obsahu ktorej vyplynula úprimná snaha obžalovanej riešiť situáciu týkajúcu sa jej osoby a jej „údajného" porušenia pracovnej disciplíny. Ako vyplýva z tejto komunikácie, svedok sa s obžalovanou nestretol. V prospech obžalovanej vyznieva aj výpoveď svedkyne O. W., ktorá nastúpila na pracovnú pozíciu obžalovanej. Svedkyňa uviedla, že prešla karty a zložky všetkých zamestnancov, či sú tam všetky listiny, ako majú byť. Ona pri kontrole žiadne závažné pochybnosti nezistila. Z mailovej komunikácie medzi obžalovanou a svedkom Ing. Jurajom Kumičákom (č.l. 209) okrem iného vyplýva, že svedok mal sľúbiť obžalovanej zvýšenie mzdy za to, že bola proti vyplateniu odmeny 200,- Eur inej pracovníčky. Svedok Ing. O. P. na hlavnom pojednávaní uviedol: „pokiaľ ide o predmet obžaloby, v decembri 2012 si ma zavolať pán S. do kancelárie a požiadal ma, aby som sa pozrel na zadnú stranu pracovnej zmluvy, kde bol podpísaný Kumičák, že či je to jeho podpis. Ja som sa pozrel na podpis a povedal som mu, že podpis je pána Kumičáka... pán S. mi povedal, že má podozrenie, že obžalovaná si upravila mzdu vo svoj prospech. Pán S. si zavolať práve mňa preto, že riešim vo firme veľa právnych a obchodných vecí a poznám podpis pána Kumičáka..."

Prokurátor nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. len z domniek a hypotéz, pretože takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a v žiadnom prípade neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obvinený by mal byť dôvodne postavený pred súd. Záver prokurátora o náležitom zistení skutkového stavu veci, vyjadrený aj podaním obžaloby, musí mať oporu v zhromaždených dôkazoch.

Za takejto situácie nie je namieste zaťažovať doposiaľ bezúhonného občana nedôvodným podávaním obžaloby a súd nemôže pripustiť, aby bol takýto občan bezdôvodne vystavený trestnému konaniu.

S ohľadom na uvedené je nesporné, že prokurátor prehliadol, že použitie zásady „in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech) prichádza do úvahy vtedy, keď súd po vykonaní všetkých dostupných dôkazov a po ich vecnom zhodnotení nemôže bezpečne ustáliť, ktorá z viacerých verzií zodpovedá objektívnej pravde.

V predmetnej veci je preto aj krajský súd názoru, že za danej dôkaznej situácie je obžaloba neudržateľná a obžalovanú treba spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Vzhľadom na uvedené okolnosti krajský súd považoval odvolanie prokurátora za nedôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.